

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานสินค้าเกษตร

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๙/๒๕๕๐

วันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

อ.พ. ๒๘๕/๒๕๕๐

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย
LIART

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
Legislative Institutional Repository of Thailand

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๙/๒๕๕๐ วันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายหน้ท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวภรณ์ทิลา กิติโยดม นิติกร ๕ นายทศวิมล หุ้ เกียรติทัตต์ วิทยากร ๗
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
นางสาวอลงกรณ์ ดันเบ็ด เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษา เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์ ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมา สาระสำคัญ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๗
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๙
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๓๕

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- : มาตรฐานสินค้าเกษตร ๔๓
- : ขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ๔๙

ภาคผนวก : ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

- (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. (๒๓)

ส่วนที่ ๑

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ความเป็นมา สาระสำคัญ
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อ ประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เพื่อให้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระ การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราว ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๐ วันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยมีหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัด พัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้น ในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศยังไม่มี มาตรฐานใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตร ต้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความเชื่อถือ และส่งผลกระทบต่อ การประกอบกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจ ของประเทศโดยรวม สมควรมีกฎเกณฑ์ในการ กำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกัน ความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือ แก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจ ของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับ พันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน สินค้าเกษตร พ.ศ. มีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๙ หมวด จำนวน ๘๐ มาตรา รวมบทเฉพาะกาล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์

“มาตรฐาน” หมายความว่า มาตรฐาน บังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกิจกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และ ผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

“มาตรฐานบังคับ” หมายความว่า มาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“มาตรฐานทั่วไป” หมายความว่า มาตรฐานที่มีประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

“ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

“ผู้ผลิต” หมายความว่า

(๑) ผู้ซึ่งทำการกลั่นกรอง การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้เพื่อการค้า

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเกษตร คลังสินค้าเกษตร สะพานปลา ห้องเย็น โรงฆ่าสัตว์ หรือกิจการต่อเนื่องอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตร ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ผู้ซึ่งนำสินค้าเกษตรมาบรรจุหีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ **(ร่างมาตรา ๓)**

๒. หมวด ๑ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมการข้าว อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์ **(ร่างมาตรา ๖)**

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓. หมวด ๒ การกำหนดมาตรฐาน

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควร กำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรใด ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการ เพื่อจัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้น ให้คณะกรรมการพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการวิชาการเสนอ ร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการ เห็นด้วยกับรายละเอียดของร่างมาตรฐาน สำหรับสินค้านั้นและเห็นสมควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปตามที่ คณะกรรมการวิชาการเสนอ ก็ให้คณะกรรมการ เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้านั้น เป็นมาตรฐานบังคับหรือออกประกาศกำหนด มาตรฐานสำหรับสินค้านั้นเป็นมาตรฐาน ทั่วไป แล้วแต่กรณี

ในการเสนอมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการวิชาการอาจนำมาตรฐานระหว่าง ประเทศสำหรับสินค้านั้นมาใช้ก็ได้ ตามความเหมาะสม

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคสอง จะกำหนดให้สินค้านั้นอยู่ภายใต้มาตรฐาน บังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

๔. หมวด ๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือ ผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ

ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ขอรับ ใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือ คนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาต
- (๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือ เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็น นิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นผู้แทน นิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตตาม (๕) (ร่างมาตรา ๒๑)

๕. หมวด ๔ การตรวจสอบและ รับรองมาตรฐาน

ในกรณีที่มิกฎกระทรวงกำหนด มาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้น ต้องขอรับการตรวจสอบ และได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจาก ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการ ตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๗)

๖. หมวด ๕ การประกอบการ ตรวจสอบมาตรฐาน

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบริษัทโดยมีทุนจดทะเบียนซึ่ง
ชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และ
อุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้
ใบอนุญาต

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือ
เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น
มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่น
ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือ
บุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนบริษัทซึ่งเป็น
ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่เคยเป็นผู้แทนบริษัท
กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำ
การแทนบริษัทที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ตาม (๔) (ร่างมาตรา ๓๔)

๗. หมวด ๖ การควบคุม

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ ทำการหรือ
ห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่เก็บ
สินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต
ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรในเวลา
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือ
ระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติ

ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือ
ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือ
ห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัย
ว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตาม
พระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน
ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่
เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต
ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ใน
ครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่ได้รับ
ใบรับรองมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอัน
ควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง
หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
หรือเพื่อตรวจสอบว่าสินค้าเกษตรเป็นไป
ตามมาตรฐานหรือไม่ หรือมีมาตรฐานถูกต้อง
ตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐานหรือ
ใบรับรองมาตรฐานหรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบ
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

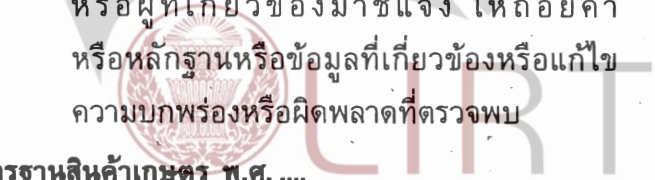
(๔) สุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรจาก
ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสั่งให้
ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่าง
ของสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน
ในปริมาณที่สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบ

(๕) สั่งให้ผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐาน ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า
หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ
หรือหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือแก้ไข
ความบกพร่องหรือผิดพลาดที่ตรวจพบ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

.....

(๖) ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตร เอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสิ่งใดที่มีการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ใช้ผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานที่บกพร่องหรือผิดพลาดตามมาตรา ๔๐ (๓) หรือที่ผลการตรวจสอบและรับรองไม่เป็นไปตามมาตรฐานตาม (๔)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีตาม (๒) หรือ (๓) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นแต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้ เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น (ร่างมาตรา ๔๓)

๘. หมวด ๗ เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร มี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

(๒) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป

ลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๕๔)

๙. หมวด ๘ การอุทธรณ์

ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของสำนักงาน

ให้สำนักงานเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับอุทธรณ์

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์จากสำนักงาน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของสำนักงาน เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน โดยคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๕๗)

๑๐. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

๑๐.๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท (ร่างมาตรา ๕๘)

๑๐.๑ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (ร่างมาตรา ๕๙)

๑๑. บทเฉพาะกาล

๑๑.๑ บรรดามาตรฐานสินค้า เกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๘)

๑๑.๒ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายรับรองของสำนักงานอันเป็น เครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย ว่าด้วยเครื่องหมายการค้ากับสินค้าเกษตร อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้น ใช้เครื่องหมายรับรองนั้นกับสินค้าเกษตรได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเครื่องหมายรับรองนั้นเป็นเครื่องหมาย รับรองมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมาย รับรองมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น (ร่างมาตรา ๘๐)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๐ วันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นความซ้ำซ้อน ของอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการกำหนด มาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ เพื่อส่งเสริม สินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ ประชาชน หรือแก่กิจการสินค้าเกษตร หรือเศรษฐกิจของประเทศ และสอดคล้องกับพันธกรณี ระหว่างประเทศ และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการ ประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเหตุผลในการเสนอ ดังนี้

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศยังไม่มี มาตรฐานใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตรด้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชน ขาดความเชื่อถือ และส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถ แข่งขันในตลาดโลกได้ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรมีกฎไก ในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริม สินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิด แก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับ พันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

Legislative Institutional Repository of Thailand

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ ยังไม่มีมาตรฐานใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตรด้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความเชื่อถือ และส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรมีกฎเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหาย อันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

LIRT

๔. บทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทรักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“**มาตรฐาน**” หมายความว่า มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

“**สินค้าเกษตร**” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

“**มาตรฐานบังคับ**” หมายความว่า มาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

“**มาตรฐานทั่วไป**” หมายความว่า มาตรฐานที่มีประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

“**ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน**” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

LIRT

“ผู้ผลิต” หมายความว่า

- (๑) ผู้ซึ่งทำการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้เพื่อการค้า
- (๒) ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเกษตร คลังสินค้าเกษตร สะพานปลา ห้องเย็น โรงฆ่าสัตว์ หรือกิจการต่อเนื่องอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) ผู้ซึ่งนำสินค้าเกษตรมาบรรจุหีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗.๒ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย และมาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย
- (๒) มาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว

๗.๓ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรองประธานกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา เลขานุการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมการข้าว อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

หรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้ผู้ช่วยกรรมการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ผู้ช่วยกรรมการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์

๗.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและดำเนินการ มาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร
- (๒) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘
- (๕) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๕๗
- (๖) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) พิจารณาข้อมูลทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี หรือข้อมูลอื่นที่ เกี่ยวกับมาตรฐาน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการ

๗.๕ กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการบริหาร ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

๗.๖ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

๗.๗ กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริต ต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

๗.๘ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วต้องปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

๗.๙ กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๗.๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๗.๑๑ กำหนดให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ คณะกรรมการวิชาการ และคณะอนุกรรมการก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ คณะกรรมการวิชาการ และคณะอนุกรรมการ

๗.๑๒ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรใด ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้นให้คณะกรรมการพิจารณา (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรใด ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้นให้คณะกรรมการพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการวิชาการเสนอร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับรายละเอียดของร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรนั้นและเห็นสมควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปตามที่คณะกรรมการวิชาการเสนอ ก็ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรนั้นเป็นมาตรฐานบังคับหรือออกประกาศกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรนั้นเป็นมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

ในการเสนอมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการวิชาการอาจนำมาตรฐานระหว่างประเทศสำหรับสินค้าเกษตรมาใช้ก็ได้ตามความเหมาะสม

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคสองจะกำหนดให้สินค้าเกษตรได้อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

๗.๑๓ กำหนดกรณีที่ต้องกำหนดในมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป สำหรับสินค้าเกษตร (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ในการกำหนดมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตร จะกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

(๑) วิธีการ กรรมวิธี หรือกระบวนการจัดการการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตรที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี จุลินทรีย์ ชีวภาพ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลาก

(๓) กระบวนการตรวจสอบ ประเมิน ทดสอบ ทดลอง วิเคราะห์ หรือวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(๑) หรือ (๒)

(๔) ข้อกำหนดรายการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๑๔ กำหนดให้คณะกรรมการวิชาการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนในแต่ละคณะ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการวิชาการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ จะให้มีคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ คณะกรรมการวิชาการในแต่ละคณะให้มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรหรือเสนอแนะคณะกรรมการในการแก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร รวมทั้งปฏิบัติงานทางวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

LIRT

กรรมการวิชาการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มของสินค้าเกษตรที่ได้รับแต่งตั้ง

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการวิชาการ รวมทั้งการประชุมและการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการวิชาการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๑๕ กำหนดให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องก่อนออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ก่อนออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานนำผลการแสดงความคิดเห็นนั้นเสนอคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงต่อไป

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดวันใช้บังคับไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๑๖ กำหนดให้คณะกรรมการอาจเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ก็ได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ความมั่นคงของประเทศหรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ คณะกรรมการอาจเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ก็ได้

๗.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสองจะกำหนดขนาดหรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิต ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้

๗.๑๘ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า ที่ขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น

มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือ บุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคล ที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๕)

๗.๑๙ กำหนดใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุชื่อไว้ใน ใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

LIRT

**๗.๒๐ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต้องแสดงใบอนุญาต
ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้านั้นที่ระบุไว้
ในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๓)**

มาตรา ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต้องแสดงใบอนุญาตไว้
ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้านั้นที่ระบุไว้
ในใบอนุญาต

**๗.๒๑ กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ
ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับความทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหาย (ร่างมาตรา ๒๔)**

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ
ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับความทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

**๗.๒๒ กำหนดให้การย้ายสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุไว้ใน
ใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน (ร่างมาตรา ๒๕)**

มาตรา ๒๕ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุไว้
ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

**๗.๒๓ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบ
กิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่า
หกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๖)**

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบ
กิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
เมื่อเลิกประกอบกิจการแล้วให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

LIRT

๗.๒๔ ในกรณีที่มิใช่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ต้องขอรับการตรวจสอบ และได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มิใช่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ต้องขอรับการตรวจสอบ และได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๒๕ กำหนดให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องรายงานผลการตรวจสอบ ให้ผู้ขอรับการตรวจสอบทราบเป็นหนังสือ (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องรายงานผลการตรวจสอบ ให้ผู้ขอรับการตรวจสอบทราบเป็นหนังสือ ในกรณีที่สินค้าเกษตรที่ตรวจสอบเป็นไปตามมาตรฐาน บังคับให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานออกใบรับรองสำหรับสินค้าเกษตรนั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๒๖ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศ การนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับ ไม่ต้องได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หากปรากฏว่าสินค้าเกษตรนั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน จากประเทศที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศการนำเข้า สินค้าเกษตรจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับไม่ต้องได้รับใบรับรอง ตามมาตรา ๒๗ หากปรากฏว่าสินค้าเกษตรนั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน จากประเทศนั้นมีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน

การแสดงผลฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและการแสดงเครื่องหมาย รับรองมาตรฐานกับสินค้าเกษตรที่นำเข้าตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

LIRT

๗.๒๗ กำหนดให้ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของประเทศที่มีมาตรฐานแตกต่างจากมาตรฐานบังคับต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศที่มีมาตรฐานแตกต่างจากมาตรฐานบังคับ หากผู้นำเข้าประสงค์จะขอรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานบังคับจากผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันก็ให้กระทำได้ แต่ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของประเทศนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

๗.๒๘ กำหนดให้ในกรณีที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรใดแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจะขอรับการตรวจสอบและขอใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรใดแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจะขอรับการตรวจสอบและขอใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก็ได้

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรตามมาตรฐานทั่วไปโดยอนุโลม

๗.๒๙ กำหนดกรณีสินค้าเกษตรที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานแล้ว แต่ต่อมาไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่สินค้าเกษตรได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานแล้ว ต่อมาปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด หากไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงได้ หรือหากปล่อยให้นินเข้าไปอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือให้ส่งสินค้าเกษตรนั้นกลับคืนภายในระยะเวลาที่สำนักงาน

กำหนด โดยให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทำลาย หรือการส่งกลับคืน ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น

การสั่งให้ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงและการสั่งให้ทำลายหรือส่งสินค้าเกษตร กลับคืนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๓๐ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็น ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากสำนักงาน (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็น ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๓๑ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบริษัทโดยมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

(๒) มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนบริษัท ซึ่งเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่เคยเป็นผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งกระทำการแทนบริษัทที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๔)

๗.๓๒ กำหนดใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๓๓ กำหนดให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

๗.๓๔ กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขอรับใบแทนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๓๕ กำหนดให้การย้ายสถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๓๖ กำหนดให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานซึ่งจะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิกประกอบกิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานซึ่งจะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิกประกอบกิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

๗.๓๗ กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบมาตรฐานของผู้ประกอบการ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้อง

(๑) ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้มาหรือล่วงรู้มาจากการปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐานโดยประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการค้าของผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(๒) ไม่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์กับผู้ขอให้ตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) ในกรณีที่ตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน ต้องแจ้งให้ผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานทราบ และดำเนินการแก้ไขความบกพร่องหรือผิดพลาดนั้นทันที

(๔) ต้องแจ้งให้สำนักงานทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตาม (๓)

๗.๓๘ กำหนดให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ทุกกรอบสามเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานต่อสำนักงานทุกกรอบสามเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด

๗.๓๙ กำหนดให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

การเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งจะเก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

LIRT

**๗.๔๐ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่
(ร่างมาตรา ๔๓)**

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจสอบว่าสินค้าเกษตรเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ หรือมีมาตรฐานถูกต้องตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐาน หรือใบรับรองมาตรฐานหรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๔) สุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่างของสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน ในปริมาณที่สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบ

(๕) สั่งให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือแก้ไขความบกพร่อง หรือผิดพลาดที่ตรวจพบ

(๖) ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตร เอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสิ่งใดที่มีการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ใช้ผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานที่บกพร่องหรือผิดพลาดตามมาตรา ๔๐ (๓) หรือที่ผลการตรวจสอบและรับรองไม่เป็นไปตามมาตรฐานตาม (๔)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีตาม (๒) หรือ (๓) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่

มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเห็นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นแต่จะเริ่มการค้นในเวลาใดก็ได้ เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

๗.๔๑ กำหนดอำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรในกรณีที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตรไว้ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ สินค้าเกษตรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป แต่ได้ใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ คณะกรรมการ อาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปหรือสั่งให้ทำลาย เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตรนั้นก็ได้ หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้น จากสินค้าเกษตรได้ ก็อาจสั่งให้ทำลายสินค้าเกษตรนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ โดยที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรนั้น คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำลาย หรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไปก็ได้ หรือสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุง การทำลาย การส่งกลับคืน หรือการรอไว้ซึ่งสินค้าเกษตรเพื่อขอรับใบรับรอง ตามมาตรฐานบังคับ หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือการทำให้เครื่องหมาย มาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตร

๗.๔๒ กำหนดให้บรรดาสິงที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเมื่อศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดหรือวันที่ได้รับแจ้งว่าไม่มีการฟ้องคดี แล้วแต่กรณี ให้สินค้าเกษตรหรือสิ่งที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงาน

**มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐาน
สินค้าเกษตรมีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๔๕)**

มาตรา ๔๕ บรรดาสิ่งทีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ไต่ยึดหรืออายัด หรือพนักงาน อัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเมื่อศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง มิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษา ถึงที่สุดหรือวันที่ได้รับแจ้งว่าไม่มีการฟ้องคดี แล้วแต่กรณี ให้สินค้าเกษตรหรือสิ่งทีได้ยึดหรืออายัดไว้ ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจจัดการ อย่างหนึ่งอย่างใดได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่สินค้าเกษตรหรือสิ่งทียึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหายหรือถ้าหากเก็บไว้ จะเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเกินค่าของสินค้าเกษตรหรือสิ่งทีนั้น สำนักงานจะจัดการขายทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งทีนั้นเสียก่อนคดีจะถึงที่สุดหรือก่อนที่จะตก เป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งทีนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระ ติดพันทั้งปวงแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ถือไว้แทนสินค้าเกษตรหรือสิ่งทีนั้น

**๗.๔๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๖)**

มาตรา ๔๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

**๗.๔๔ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๓
ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (ร่างมาตรา ๔๗)**

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

**๗.๔๕ กำหนดให้กรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร กรรมการวิชาการ อนุกรรมการ
และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔๘)**

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตร กรรมการวิชาการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

๗.๔๖ กำหนดอำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรในกรณีสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า สินค้าเกษตรใดที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจ

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์หรือวิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้น โดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น และถ้าสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออก หรือนำเข้า ก็ให้ระบุชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออก หรือนำเข้านั้นด้วยแล้วแต่กรณี

(ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด แต่ปรากฏผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และสถานที่จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น

(๒) เรียกเก็บสินค้าเกษตรหรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจัดเก็บสินค้าเกษตรภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด และให้สำนักงานมีอำนาจทำลายสินค้าเกษตรดังกล่าวหรือดำเนินการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตร แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกาศ การเรียกเก็บ การทำลายหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

๗.๔๗ กำหนดให้สำนักงานมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือนในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะประกอบกิจการตามใบอนุญาตในระหว่าง
ที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไม่ได้

**๗.๔๘ กำหนดกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๑)**

มาตรา ๕๑ สำนักงานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๒๑ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดอีกภายในห้าปี

(๓) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
ต่อเศรษฐกิจหรือต่อประโยชน์สาธารณะ

(๔) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้ากระทำความผิด
ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานกระทำความผิด
ตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๗๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๗๔

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะขอรับใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้
จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

**๗.๔๙ กำหนดให้การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ และการสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต ตามมาตรา ๕๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๒)**

มาตรา ๕๒ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ และการสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต ตามมาตรา ๕๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนด

LIRT

๗.๕๐ กำหนดให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ประกาศรายชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ให้ผู้บริโภคหรือ ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคหรือประชาชน (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ให้สำนักงานประกาศรายชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทราบเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภค หรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๗.๕๑ กำหนดแบบของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร มี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร ที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

(๒) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร ที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป

ลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๕๒ กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ ต้องแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรอง ตามมาตรฐานบังคับ ก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ ต้องแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ (๑) ก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบ ไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

LIRT

๗.๕๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เว้นแต่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เว้นแต่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปแล้วแต่กรณี

๗.๕๔ กำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ประกอบการ ตรวจสอบมาตรฐานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของสำนักงาน

ให้สำนักงานเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สำนักงาน ได้รับอุทธรณ์

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์จากสำนักงาน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของสำนักงาน เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยคณะกรรมการ

๘. บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๘ – ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๕๘ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

LIRT

มาตรา ๖๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีก วันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๓ (๕) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ดำเนินการจัดเก็บสินค้าเกษตร ตามคำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๔๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร ตามมาตรา ๕๔ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ ปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อให้มีการออกผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อกระทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ ผู้ใดทำใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในใบรับรองหรือรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นใบรับรองหรือรายงานที่แท้จริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรผู้ใดใช้ใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานที่ตนรู้ๆว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใดๆ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดอายัด หรือรักษาสิ่งนั้นๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานบังคับหรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้าเกษตรนั้นมีได้ผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคล เป็นผู้กระทำความผิดและต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน ประกอบด้วยข้าราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน พนักงานอัยการหนึ่งคน และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอีกหนึ่งคน

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๗๘ – ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๗๘ บรรดามาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบรับรองเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเพื่อขอรับ ใบอนุญาตจากสำนักงาน เมื่อได้แจ้งแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าสำนักงานจะมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือใบรับรองนั้นสิ้นอายุ ทั้งนี้ ให้นำ บทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานและการควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบ มาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น

มาตรา ๘๐ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองของสำนักงาน อันเป็นเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ากับสินค้าเกษตร อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นใช้เครื่องหมายรับรองนั้นกับสินค้าเกษตรได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเครื่องหมายรับรองนั้นเป็นเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น

๙. อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๓. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ครั้งละ			
กึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของกิจการหรือสาขาของการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานก็ได้

**บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.**

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๘๗๐๑ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงาน ปลัดกระทรวงและสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (สำนักงาน ปลัดกระทรวงและกรมการค้าต่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

- ๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติทำหน้าที่ กำหนดนโยบายและกำกับดูแลด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศ
- ๑.๒ ควบคุมผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรและผู้ประกอบการตรวจสอบ มาตรฐาน
- ๑.๓ กำหนดให้สินค้าเกษตรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกรณีเป็นมาตรฐานบังคับ และส่งเสริมให้สินค้าเกษตรเป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปซึ่งไม่ได้บังคับ แต่จะมีสิทธิแสดงเครื่องหมาย รับรองมาตรฐาน

๒.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน สินค้าเกษตร พ.ศ. แล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

- ๒.๑ ได้พิจารณาในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เห็นควรตัดเรื่อง “มาตรฐาน ระบบ” และ “อาหาร” ออกจากร่างนี้ ตามที่ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำความตกลงกัน เพื่อมิให้เกิด ความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมาตรฐานระบบนั้น สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องนี้อยู่ ส่วน “อาหาร” นั้น สำนักงาน

คณะกรรมการอาหารและยาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องอาหาร ทั้งนี้ ยกเว้นเฉพาะชื่อของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เนื่องจากเป็นชื่อหน่วยงานระดับกรมที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม จึงไม่อาจแก้ไขได้ เพราะจะทำให้ชื่อหน่วยงานในกฎหมายสองฉบับไม่สอดคล้องกัน

๒.๒ ได้เพิ่มบทจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ โดยเพิ่ม ๓ มาตรา คือ มาตรา ๓๓ (เสรีภาพในเคหสถาน) มาตรา ๔๑ (สิทธิในทรัพย์สิน) และมาตรา ๔๓ (เสรีภาพในการประกอบอาชีพ) เนื่องจากให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการฯ และยึดหรืออายัดสินค้าฯ และควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

๒.๓ การแก้ไขบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓.๑ ได้ตัดนิยามคำว่า “การมาตรฐาน” ออก เนื่องจากไม่ปรากฏการใช้คำฯ นี้ ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๓.๒ ได้แก้ไขนิยามคำว่า “สินค้าเกษตร” โดยตัดข้อความที่ว่า “และให้หมายความรวมถึงสินค้าเกษตรอินทรีย์” ออก เนื่องจากอยู่ในความหมายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกลีกรวมอยู่แล้ว และตัดข้อความตอนท้ายที่ว่า “แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรและมีการควบคุมซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตามกฎหมายอื่น” ออกด้วย เนื่องจากได้นำไปบัญญัติรวมไว้เป็นข้อยกเว้นอยู่ในร่างมาตรา ๔ แล้ว

๒.๓.๓ เพิ่มนิยามคำว่า “บริษัท” เพื่อประโยชน์ในการย่อคำ

๒.๓.๔ ได้นำนิยามคำว่า “มาตรฐานสินค้าเกษตร” ไปบัญญัติเป็นมาตรา ๑๖ และแก้ไขความใน (๑) ของมาตราดังกล่าว ให้ครอบคลุมถึงกระบวนการจัดการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตรด้วย เนื่องจากได้ตัดหลักการเรื่องมาตรฐานระบบออก จึงต้องเพิ่มความดังกล่าวเพื่อให้สามารถกำหนดมาตรฐานการจัดการในขั้นตอนการผลิตได้ เช่น ในแปลงเพาะปลูกหรือในบริเวณเพาะเลี้ยง นอกจากนี้ ได้ตัดวรรคท้ายออก เนื่องจากได้นำไปบัญญัติรวมไว้เป็นข้อยกเว้นในร่างมาตรา ๔ แล้ว

๒.๓.๕ ได้ตัดนิยามคำว่า “สินค้าเกษตรอินทรีย์” เนื่องจากได้ตัดคำนี้ในนิยามสินค้าเกษตรออก จึงไม่ปรากฏที่ใช้คำฯ นี้ และตัดนิยามคำว่า “ระบบ” และ “มาตรฐานระบบ” ออกตามหลักการที่ได้ตัดเรื่องนี้ออกแล้ว

๒.๓.๖ ได้ตัดนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน” และ “หน่วยงานที่รับผิดชอบ” โดยแก้ไขนิยาม “ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” ให้หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแทน และให้รวมถึงหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายด้วย เนื่องจากได้ตัดหน่วยงานที่รับผิดชอบออก เพื่อให้การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรอยู่ภายใต้หน่วยงานแห่งเดียว คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ซึ่งผู้ประกอบการจะไม่สับสน และการกำหนดมาตรฐานจะมีความเป็นเอกภาพ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสินค้าเกษตร อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรนั้น มีหน่วยงานของรัฐบางแห่งดำเนินการอยู่ เช่น กรมประมงหรือกรมปศุสัตว์ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องบัญญัติให้รวมถึงด้วยซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของร่างฯ นี้

๒.๓.๗ ได้แก้ไขนิยามคำว่า “มาตรฐานสมัครใจ” เป็น “มาตรฐานทั่วไป” เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นไปตาม ความประสงค์ของผู้แทน มกอช.

๒.๓.๘ ได้แก้ไขนิยามคำว่า “เลขอาธิการ” เป็น “ผู้อำนวยการ” เพื่อให้สอดคล้องกับ ข้อเท็จจริงที่ มกอช. มีหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกว่าผู้อำนวยการ

๒.๔ เพิ่มบทบัญญัติที่ยกเว้นมิให้นำพระราชบัญญัติไปใช้บังคับแก่

๒.๔.๑ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ตามกฎหมาย

๒.๔.๒ มาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว

เนื่องจากเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ต้องการควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบ มาตรฐานที่เป็นเอกชนเท่านั้นดังที่บัญญัติไว้ในนิยาม “ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” ตามนิยามเดิม ที่มีหน่วยงานของรัฐดำเนินการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ส่วนกรณีตาม ๒.๔.๒ เพื่อมิให้กฎหมายฉบับนี้เกิดความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น เช่น กฎหมายว่าด้วย มาตรฐานสินค้าขาออกหรือกฎหมายว่าด้วยอาหาร ซึ่งมีการควบคุมมาตรฐานสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกัน และผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงอุตสาหกรรม) เห็นชอบให้มีบทดังกล่าวเพื่อลดข้อขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละ ส่วนราชการ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๕ การแก้ไขหมวด ๑ (ร่างมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๔)

๒.๕.๑ ได้แก้ไขชื่อหมวด ๑ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร แห่งชาติ เป็นหมวด ๑ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อพระราชบัญญัติและ หลักการใหม่ที่ตัดเรื่อง “อาหาร” ออกแล้ว

๒.๕.๒ ได้เพิ่มคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดย พิจารณาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เพื่อให้มีการตรวจสอบทั้งก่อนเข้าสู่ ตำแหน่งและหลังจากเข้าสู่ตำแหน่งแล้ว (ร่างมาตรา ๘)

๒.๕.๓ ได้แก้ไขบทบัญญัติการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระในกรณีรัฐมนตรีให้ออก โดยเพิ่มเหตุว่าต้องมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ อันเป็นหลักประกันให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่ได้โดย ต่อเนื่องและไม่ถูกเปลี่ยนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร รวมทั้งเพิ่มวรรคสองเพื่อให้กรรมการที่เหลืออยู่ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ หากยังไม่แต่งตั้งกรรมการใหม่ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการฯ เป็นไป อย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๖ ได้ยกเลิกหมวด ๒ โดยนำมาบัญญัติเป็นมาตรา ๑๔ ของหมวด ๑ แทน เนื่องจาก ไม่ได้มีการตั้งสำนักงานขึ้นใหม่ การแยกออกเป็นหมวดหนึ่งต่างหาก จึงอาจทำให้สับสนว่าเป็นการตั้ง สำนักงานขึ้นใหม่ได้

LIRT

๒.๗ การแก้ไขหมวด ๓ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๙) เมื่อได้ตัดหมวด ๒ ออกแล้ว หมวด ๓ เดิม จึงเปลี่ยนเป็นหมวด ๒ การกำหนดมาตรฐาน ซึ่งมีการแก้ไขด้วยคำของร่างมาตราต่างๆ ใน หมวดนี้ให้กระชับและเหมาะสมยิ่งขึ้นกับรวมร่างมาตรา ๑๖ กับร่างมาตรา ๑๗ เดิมเป็นร่างมาตรา เดียวกัน (ร่างมาตรา ๑๗) เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของการออกกฎกระทรวงกำหนด มาตรฐานบังคับเช่นเดียวกัน

๒.๘ ได้เพิ่มหมวด ๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ เพื่อ ควบคุมผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับให้ต้องขอรับใบอนุญาตจาก มกอช. ซึ่งสอดคล้องกับหลักการในร่างมาตรา ๒๕ เดิมที่กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการแจ้ง การเปลี่ยนแปลงผู้ผลิตหรือสถานที่ผลิต โดยไม่มีการกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นไว้ และกำหนดบทบัญญัติอื่น ที่จำเป็นเพื่อรองรับใบอนุญาตดังกล่าว เช่น คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต อายุ ใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การแสดงใบอนุญาต การย้ายสถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และการเลิก กิจการของผู้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๙ การแก้ไขหมวด ๔ (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงมาตรา ๓๒)

๒.๙.๑ ได้เปลี่ยนชื่อหมวดเป็น “การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน” โดยเพิ่มคำว่า มาตรฐานต่อท้าย เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นสอดคล้องกับการมีนิยามคำว่า “มาตรฐาน”

๒.๙.๒ ได้นำวรรคสองของร่างมาตรา ๒๐ เดิม มาบัญญัติเป็นมาตราใหม่ให้ชัดเจน ยิ่งขึ้นว่า กรณีใดที่ไม่ได้รับยกเว้นตามประกาศของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศ หากผู้นำเข้าประสงค์จะให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานของต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบและออก ใบรับรองก็ให้กระทำได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ โดยบัญญัติให้ต่างประเทศนั้นต้องมี ข้อตกลงตามหลักการค้าต่างตอบแทนด้วย กล่าวคือ ต้องยอมรับการตรวจสอบและรับรองจากผู้ประกอบการ ตรวจสอบมาตรฐานของไทยด้วย โดยได้เพิ่มหลักการนี้ในวรรคหนึ่งของร่างมาตรา ๒๑ เดิมด้วยซึ่งก็คือร่าง มาตรา ๒๙ ใหม่ (ร่างมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐)

๒.๙.๓ ได้นำร่างมาตรา ๒๑ เดิม มาบัญญัติใหม่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ กำหนดให้ กรณีที่มีเหตุให้ มกอช. สั่งให้แก้ไขปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานได้หรือสั่งให้ทำลายหรือ ส่งกลับคืนสำหรับผู้นำเข้ากรณีไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ และได้ตัดกรณีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบรับรอง หรือเครื่องหมายรับรองออก เนื่องจากมาตรการสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงหรือสั่งให้ทำลายหรือส่งกลับคืนได้ นั้นเป็นมาตรการที่เพียงพอแล้ว (ร่างมาตรา ๓๒) รวมทั้งตัดกรณีที่ให้อำนาจคณะกรรมการฯ กำหนดให้ ตรวจสอบสินค้าเกษตรได้แม้ไม่ได้กำหนดมาตรฐานบังคับไว้ เนื่องจากเป็นการให้อำนาจที่จะกระทบสิทธิของ ผู้ประกอบการจนเกินสมควรและในทางปฏิบัติจะมีปัญหาได้ว่าจะตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานใดอีกด้วย ส่วนในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน เช่น เกิดโรคระบาดก็ควรใช้กฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ควบคุมแทน

๒.๑๐ การแก้ไขหมวด ๕ (ร่างมาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๔๐)

๒.๑๐.๑ ได้ตัดเรื่องการวางหลักประกันสำหรับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ออก เนื่องจากไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการนำหลักประกันไปชดเชยความเสียหายอันอาจเกิดจากการประกอบ ธุรกิจและในทางปฏิบัติตามหลักสากล ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานจะทำประกันภัยสำหรับกรณีดังกล่าว ไว้แล้ว ซึ่งอาจนำมากำหนดเป็นเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวไว้ในกฎกระทรวงได้

หรืออาจเป็นคุณสมบัติอีกข้อหนึ่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการก็ได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติเรื่องหลักประกันไว้อีกให้เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวจนเกินสมควร

๒.๑๐.๒ ได้เพิ่มบทบัญญัติที่จำเป็นอื่นสำหรับรองรับใบอนุญาต ได้แก่ การย้ายสถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและการเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙)

๒.๑๐.๓ ได้ตัดบทบัญญัติที่ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานอาจขอข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นจากผู้ให้ตรวจสอบได้ออก เนื่องจากผู้ประกอบการดังกล่าวสามารถกระทำได้อยู่แล้ว มิฉะนั้นก็ไม่อาจตรวจสอบมาตรฐานได้ จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ อย่างไรก็ตาม ได้แก้ไขข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบการดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่ได้มาจากการตรวจสอบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอให้ตรวจสอบ หรือต้องไม่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์กับผู้ขอให้ตรวจสอบ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๑๑ การแก้ไขหมวด ๖ (ร่างมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๕๓)

๒.๑๑.๑ ได้เปลี่ยนชื่อหมวดจาก “การกำกับดูแล” เป็น “การควบคุม” เพื่อให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของหมวดนี้เป็นการควบคุมของฝ่ายบริหารโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการตรวจสอบและยึดหรืออายัดของพนักงานเจ้าหน้าที่หรืออำนาจการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของมกอช.

๒.๑๑.๒ ได้เพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้เก็บรักษาผลการตรวจสอบ โดยอาจเก็บรักษาผลการตรวจสอบในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ เพื่อให้เก็บรักษาผลการตรวจสอบได้สะดวกต่อการสืบค้นยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๑๑.๓ ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ทำการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการทั่วไปที่ไม่มีเหตุพิเศษ จึงต้องเข้าไปในเวลากลางวันหรือเวลาทำการเท่านั้น ส่วนในกรณีที่มีเหตุพิเศษ เช่น มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ก็สามารถเข้าไปเวลาใดก็ได้ แต่เฉพาะเพื่อการตรวจสอบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น และได้นำเรื่องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่มาบัญญัติไว้เป็นอีกมาตราหนึ่งต่างหาก (ร่างมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๖)

๒.๑๑.๔ ได้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการสินค้าเกษตรที่ยึดหรืออายัดไว้ โดยให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการฯ แทนสำนักงาน เพื่อให้เกิดความรอบคอบยิ่งขึ้น และเพิ่มอำนาจในการสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้องได้ เพื่อลดความเสียหายแก่สินค้าเกษตรกับเพิ่มอำนาจในการสั่งทำลายเครื่องหมายรับรองอันเป็นเท็จเพื่อให้อำนาจการจัดการมีความครบถ้วนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕)

๒.๑๑.๕ แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดให้กรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรกรรมการวิชาการ และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเพิ่มขึ้นเพื่อคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวและในขณะเดียวกันบุคคลดังกล่าว ก็จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๑๑.๖ ได้แก้ไขบทบัญญัติที่ให้อำนาจสำนักงานโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการฯ สั่งเรียกเก็บหรือจัดเก็บสินค้าเกษตรที่ไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน พืช หรือสัตว์ โดยเพิ่ม อำนาจในการประกาศให้ประชาชนทราบเพื่อให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น อันเป็นมาตรการเตือนผู้บริโภค เช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยอาหาร (ร่างมาตรา ๔๙)

๒.๑๑.๗ ได้แยกบทที่ให้อำนาจการพักใช้และการเพิกถอน จากเดิมที่รวมอยู่ใน มาตราเดียวกันเป็น ๒ มาตรา เพื่อให้การบัญญัติเหตุที่จะใช้อำนาจดังกล่าวมีความชัดเจนในแต่ละ มาตรการ และสามารถระบุผลของมาตรการได้อย่างชัดเจนอีกด้วย เช่น เมื่อสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ประกอบการฯ จะประกอบการตรวจสอบมาตรฐานไม่ได้ในระหว่าง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑)

๒.๑๑.๘ ได้เพิ่มบทที่ให้อำนาจคณะกรรมการฯ สั่งให้ มกอช. ประกาศรายชื่อผู้ที่ ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบทะเบียนหรือใบอนุญาต รวมทั้งคำสั่งทางปกครองอื่น ๆ กับกรณีผลการ ตรวจสอบปรากฏว่าสินค้าเกษตรไม่ปลอดภัย เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือประชาชน (ร่างมาตรา ๕๓)

๒.๑๒ การแก้ไขหมวด ๗ (ร่างมาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๕๖)

๒.๑๒.๑ ได้แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน โดยกำหนด ให้ชัดเจนว่า เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับใช้สำหรับสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ ส่วนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปใช้สำหรับสินค้าเกษตรตามมาตรฐานทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๔)

๒.๑๒.๒ ได้กำหนดให้ชัดเจนว่ากรณีกำหนดมาตรฐานกับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้านั้นต้องแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับกับสินค้าเกษตรก่อน ออกจากสถานที่ผลิตหรือก่อนออกไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๒.๓ ได้กำหนดให้ชัดเจนว่า ผู้ใดบ้างมีสิทธิใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๑๓ การแก้ไขหมวด ๘ (ร่างมาตรา ๕๗)

ได้แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน โดยกำหนดให้ทั้ง ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ สำนักงานต่อคณะกรรมการทุกกรณี และได้รวมบทบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนการอุทธรณ์ไว้เป็นมาตราเดียวกับ มาตราที่กำหนดสิทธิอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๑๔ ในส่วนของบทกำหนดโทษ (หมวด ๙ ร่างมาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๗๒) ได้แก้ไขดังนี้

๒.๑๔.๑ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับมาตราที่บัญญัติขึ้นใหม่ เช่น มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๕ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๒)

๒.๑๔.๒ ได้แก้ไขอัตราโทษให้ต่ำลงในฐานความผิดที่ไม่รุนแรง ได้แก่ กรณี ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานไม่เก็บรักษาผลตรวจสอบตามมาตรา ๔๒ (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๑๔.๓ ได้แก้ไขอัตราโทษให้สูงขึ้นในฐานความผิดที่สมควรได้รับโทษให้สูงขึ้น ได้แก่ กรณีไม่จัดเก็บสินค้าเกษตรซึ่งไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคตามคำสั่งสำนักงานตามมาตรา ๔๙ (๒) (ร่างมาตรา ๖๗)

๒.๑๔.๔ ได้ตัดบทกำหนดโทษกรณีปลอมเครื่องหมายรับรองมาตรฐานออก เนื่องจากซ้ำกับโทษกรณีใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโดยไม่มีสิทธิตามมาตรา ๕๖ (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๑๔.๕ ได้จัดลำดับมาตราของบทกำหนดโทษ เสียใหม่โดยเรียงลำดับมาตรา ตามเลขมาตราที่เป็นฐานความผิด และนำมาตราที่มีฐานความผิดโดยไม่ระบุเลขมาตรามาเรียงลำดับ ต่อท้าย เพื่อให้สะดวกต่อการใช้กฎหมายและเป็นไปตามแบบของการร่างกฎหมายยิ่งขึ้น

๒.๑๔.๖ ได้เพิ่มบทเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว เนื่องจากเป็นโทษที่ไม่รุนแรงและเพื่อลดคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะไปสู่ศาลจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับคดีดังกล่าวมีความรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้ โดยกำหนดให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้การเปรียบเทียบเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น กว่าที่กำหนดให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเพียง คนเดียว (ร่างมาตรา ๗๗)

๒.๑๕ ได้เพิ่มบทเฉพาะกาลสำหรับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ได้รับใบรับรอง จากคณะกรรมการสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้มาแจ้งต่อ มกอช.เพื่อขอรับใบอนุญาตภายในหกสิบวัน เพื่อให้ ผู้ประกอบการฯ สามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องและได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เนื่องจากได้เสียค่าบริการในการออกใบรับรองมาก่อนแล้ว (ร่างมาตรา ๗๙)

๒.๑๖ ได้เพิ่มบทเฉพาะกาลรองรับการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานที่ มกอช. ได้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายรับรองตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ เพื่อให้ผู้นั้นสามารถใช้เครื่องหมายนั้นได้ต่อไปโดยถือว่าเป็นเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไป ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๐)

๒.๑๗ ได้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมทัณฑ์พระราชบัญญัติเฉพาะค่าธรรมเนียมที่หน่วยงาน ของรัฐคือ มกอช. จะต้องให้บริการในการออกใบอนุญาต ซึ่งเป็นอัตราขั้นสูง โดยจะต้องออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕ เพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราทัณฑ์พระราชบัญญัตินี้ต่อไป เพื่อให้อัตรา ค่าธรรมเนียมดังกล่าวซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ไม่เปลี่ยนแปลงนักมีความชัดเจนระดับหนึ่งต่อผู้ที่ต้องมาขอรับ ใบอนุญาตและเป็นไปตามแบบการร่างกฎหมายยิ่งขึ้น (ซึ่งต่างจากอัตราค่าบริการตรวจสอบมาตรฐาน ที่ค่าใช้จ่ายเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และเป็นรายได้ของผู้ประกอบการฯ เพื่อให้สามารถประกอบกิจการอยู่ได้ จึงไม่สมควรกำหนดเพดานอัตราขั้นสูงไว้ในพระราชบัญญัติ)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๐

LIART

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

มาตรฐานสินค้าเกษตร*

ในปัจจุบันอาจจะถือได้ว่ากฎระเบียบมาตรฐานผลผลิตประเภทต่างๆ ลุคค้ามีส่วนเป็นผู้กำหนด โดยเฉพาะเน้นไปที่คุณภาพสินค้า ไม่เพียงแต่รูปร่างลักษณะภายนอกที่เห็นเท่านั้น หากสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพหรือไม่ได้มาตรฐานตามที่ถูกกำหนด ก็จะถูกปฏิเสธจากผู้รับซื้อ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งธุรกิจตนเองและส่วนรวมของการส่งออกของประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการในการปฏิบัติดูแลที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งขบวนการผลิต

ดังนั้น มาตรฐานสินค้าเกษตรในปัจจุบัน หมายถึง ข้อกำหนด ระเบียบ หรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้าเกษตรกรรม วิธี ระเบียบ หรือแนวทางปฏิบัติ รวมถึงการดำเนินการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย โดยทั่วไปมาตรฐานเกิดขึ้นจากการกำหนดร่วมกันระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค แล้วจะต้องได้รับการยอมรับจากทั้ง ๒ ฝ่าย มาตรฐานจะถูกนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการทางการผลิตของสินค้าเกษตรนั้นๆ

จะเห็นได้ว่า มาตรฐานสินค้าเกษตรมีองค์ประกอบทั้งส่วนที่เป็นมาตรฐานคุณภาพในเชิงคุณลักษณะ เช่น พันธุ์ ขนาด รูปร่าง สี รสชาติ ความสมบูรณ์ของผลผลิต เป็นต้น และมาตรฐานของความปลอดภัย เช่น ปลอดภัยจากสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตกค้างในผลผลิต หรือความปลอดภัยจากการปนเปื้อนสารเคมี หรือเชื้อโรคอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์ ซึ่งรวมทั้งความปลอดภัยตลอดกระบวนการผลิต และระหว่างการผลิตจนถึงผู้บริโภค ความปลอดภัยดังกล่าวนี้ ในปัจจุบันรวมถึงการปลอดภัยจากโรคแมลงศัตรูพืช และปลอดภัยจากโรคสัตว์ที่เป็นอันตรายต่อสัตว์อื่นด้วย

มาตรฐานสินค้าเกษตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จำแนกออกเป็นระดับต่างๆ ได้แก่ มาตรฐานระดับบุคคล ระดับกลุ่ม ระดับประเทศ จนถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ ในปัจจุบันประเทศไทยมีมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับประเทศ ซึ่งดำเนินการโดย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ มาตรฐานลำไย มาตรฐานสับปะรดสำหรับโรงงาน มาตรฐานกล้วยไม้ มาตรฐานทุเรียน มาตรฐานข้าวหอมมะลิ มาตรฐานเงาะ มาตรฐานมะม่วง มาตรฐานมังคุด มาตรฐานลิ้นจี่ มาตรฐานส้มเปลือกอ่อน มาตรฐานส้มโอ มาตรฐานสับปะรดสำหรับบริโภค และได้มีการดำเนินการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครอบคลุมสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ รวมทั้ง มีการกำหนดมาตรฐานวิธีการปฏิบัติด้วย ได้แก่ มาตรฐานวิธีการปฏิบัติสำหรับการผลิตลำไย กล้วยไม้ ทุเรียน สับปะรด โรงงาน ข้าว มะม่วง มังคุด ลิ้นจี่ ส้มเปลือกอ่อน เงาะ และส้มโอ ในส่วนของสินค้าปศุสัตว์ ได้แก่ มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ มาตรฐานฟาร์มสุกร และมาตรฐานฟาร์มโคนม และสำหรับสินค้าประมง ได้แก่ มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล

การควบคุมคุณภาพเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ สำหรับสินค้าเกษตร การผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสม (**Good Agricultural Practice: GAP**) เป็นแนวทางปฏิบัติงานในระบบผลิตเพื่อให้การผลิตได้

* ที่มา: ชวนพิศ อรุณรังสิกุล งานเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์พืช ฝ่ายปฏิบัติการวิจัยและเรือนปลูกพืชทดลอง ม.เกษตรศาสตร์ กำแพงแสน จ.นครปฐม

คุณภาพที่ดีตรงตามมาตรฐานที่กำหนด ผลลัพธ์ที่ได้จะมีความปลอดภัยทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ทั้งไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีองค์ประกอบหลักๆ ได้แก่ การจัดการดิน การจัดการน้ำ การผลิตพืช การป้องกันกำจัดศัตรูพืช การเก็บเกี่ยวและแปรรูประดับฟาร์มและการเก็บรักษา การจัดการของเสีย สวัสดิภาพ สุขภาพ และความปลอดภัยผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งอนุรักษ์ความหลากหลายของพันธุ์สัตว์และพืชป่าและสภาพภูมิประเทศ

นอกจากนั้นสินค้าเกษตรที่ผ่านกรรมวิธีหรือขบวนการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ จะมีการควบคุมคุณภาพอีกระดับ คือ การใช้หลักที่ดีในกระบวนการจัดการโรงงาน หรือ **GMP (Good Manufacturing Practices)** ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมโดยกระทรวงสาธารณสุข โดยมีสาระสำคัญ ๖ หมวดหมู่ ตามลำดับ ได้แก่ สถานที่ตั้งและอาคารผลิต เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิต การควบคุมกระบวนการผลิต การสุขาภิบาล การบำรุงรักษาและการทำความสะอาด บุคลากรและสุขลักษณะ ผู้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิตเพื่อใช้ในการปฏิบัติในการผลิต บรรจุ และเก็บรักษาอาหารภายใต้สภาวะที่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีสิ่งปนเปื้อนหรือไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปลอดภัยต่อการบริโภค ถือเป็นกลยุทธ์ของหลักประกันคุณภาพของโรงงานผลิตอาหารแต่ละแห่งที่จะสามารถผลิตอาหารให้ถูกสุขลักษณะและปลอดภัยต่อการบริโภค นอกจากนี้ยังมีการใช้หลักการวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต หรือ **HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point)** เป็นหลักการควบคุมคุณภาพตลอดกระบวนการผลิต ที่เน้นการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพสินค้าเกษตรตั้งแต่วัตถุดิบ จนถึงผลิตภัณฑ์สุดท้ายก่อนออกจากโรงงาน และถือเป็นหลักการที่มีความนิยมและเป็นความต้องการของลูกค้าในปัจจุบัน

ผู้ประกอบการส่งออกจะต้องศึกษากติกาทางการค้า และกฎระเบียบของแต่ละประเทศอย่างละเอียด เพราะในแต่ละประเทศต่างมีมาตรฐานแตกต่างกัน เช่น มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป ที่ตั้งมาตรฐานไว้สูงกว่ามาตรฐาน Codex ซึ่งเป็นขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO/WHO) เน้นการปราศจากการปนเปื้อนของเชื้อโรคทางชีวภาพและเชื้อจุลินทรีย์ต่างๆ โดยเฉพาะเชื้อโรคมัยโคโคไล (E. coli) และเชื้อโรคซัลโมเนลลา (Salmonella sp.) ก่อให้เกิดโรคมัยโคโคไลในปัจจุบันทันด่วน เช่น เกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรง ซึ่งทางกลุ่มประเทศผู้นำเข้าจะตรวจสอบเป็นพิเศษ

ผักผลไม้ที่นำเข้าประเทศญี่ปุ่นนั้น จะมีขั้นตอนที่ยุ่งยากแตกต่างจากตลาดยุโรป เนื่องจากสินค้าสดทางการเกษตรต้องผ่านกระบวนการรมควันก่อนการอนุญาตให้กระจายสินค้าในประเทศ

นอกเหนือจากมาตรฐานทั่วไปที่ EU เป็นผู้กำหนดและมาตรฐานความปลอดภัย HACCP แล้ว การที่สินค้าของบริษัทต่างๆ จะขายใน Supermarket ของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปได้ ก็ต้องผ่านมาตรฐาน **BRC หรือ British Retail Consultant** ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เข้มงวดมาก โดยเฉพาะการทวนสอบไปยังแหล่งผลิต ได้แก่ มาตรฐานของสถานที่เพาะปลูกไปจนถึงการดำเนินการจัดการผลิตผลของโรงงาน ซึ่งมาตรฐานทั้งหมดนี้ เป็นมาตรการเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคในประเทศคู่ค้า ที่ต้องการให้มีความปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้บริโภคในประเทศของตน

มาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศไทย

มาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นมาตรฐานกลางที่ผู้ผลิตและผู้ประกอบการต่างๆ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำธุรกิจ เช่น การทำสัญญาซื้อขายตามมาตรฐาน มาตรฐานสินค้าเกษตร จะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติดูแลที่เกษตรกรสามารถนำไปใช้ดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพขั้นต่ำ ข้อกำหนดเฉพาะ การแบ่งชั้นคุณภาพ สารพิษตกค้าง สุขลักษณะ เครื่องหมายหรือฉลากที่ระบุปริมาณ น้ำหนัก พันธุ์ และแหล่งผลิต เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้บริโภคได้ตัดสินใจในการบริโภคสินค้า การประกาศใช้มาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศไทย ซึ่งออกโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น ยังใช้เป็นมาตรฐานทั่วไปที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติ เนื่องจากมาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นเรื่องใหม่สำหรับเกษตรกร การผลิตให้ได้มาตรฐานต้องใช้เวลา ขณะเดียวกันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการเตรียมความพร้อมในการตรวจสอบรับรองคุณภาพมาตรฐานและควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน การยกย่องมาตรฐานสินค้าเกษตรต่างๆ และปรับปรุงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการโดยฝ่ายมาตรฐานสินค้าเกษตร สำนักมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และพืชที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทำมาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศไทยเสร็จในขณะนี้ ได้แก่ กัญชงไม้ ลำไย ทุเรียน ข้าวหอมมะลิ ส้มโอ เงาะ มังคุด ลิ้นจี่ มะม่วง ส้มเปลือกกร่อน สับปะรด (สำหรับโรงงาน)

มาตรฐานและความตกลงระหว่างประเทศ

คณะกรรมการ **Codex** ภายใต้การกำกับดูแลโดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) ทำการกำหนดมาตรฐานอาหารที่ใช้อ้างอิงในธุรกิจการค้าผลิตผลทางการเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ

มาตรฐาน Codex มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค และทำให้เกิดความเป็นธรรมในด้านการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังใช้เป็นแนวทางในการกำหนดข้อบังคับและมาตรฐานในประเทศด้วย ถือเป็นมาตรฐานอ้างอิงในการระงับกรณีพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ ตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) หลักเกณฑ์ทั่วไปของ Codex คือ การจัดทำหลักการนำการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis) ไปใช้กำหนดมาตรการทางสุขอนามัยในมาตรฐานอาหาร ครอบคลุมทุกขั้นตอนในขบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้บริโภค และความเป็นธรรมทางการค้า ทำให้มีการนำค่ามาตรฐาน Codex ควบคุมคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อเป็นมาตรฐานสากล เป็นตัวกำหนดเกณฑ์พื้นฐานของการรับรองคุณภาพและรักษาระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรของไทย ก่อนการออกสู่ตลาดต่างประเทศ

EUREPGAP คือ หลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) ซึ่งกลุ่มผู้ค้าปลีกในยุโรป (The Euro-Retail Produce Working Group : EUREP) ริเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ และได้กำหนดเป็นข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐาน EUREPGAP ฉบับแรกสำหรับสินค้าผักและ

ผลไม้สดเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๔ ต่อมาจึงได้ออกมาตรฐาน EUREPGAP สำหรับสินค้าประเภท ประมงและกาแฟในปี ๒๕๕๖ ล่าสุดนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐาน EUREPGAP ฉบับใหม่ สำหรับผักและผลไม้ สินค้าปศุสัตว์ รวมทั้งไม้ดอก เมื่อมกราคม ๒๕๕๗ (<http://www.eurep.org>)

วัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรฐาน EUREPGAP เพื่อให้ผู้บริโภคในยุโรปได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่ได้จากผลผลิตการเกษตร อีกทั้งกระบวนการผลิตต้องส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ข้อกำหนด EUREPGAP จะมีแนวโน้มใช้มาตรฐานที่เข้มงวดขึ้น โดยผู้ค้าปลีกในยุโรปจะปฏิเสธการนำเข้าสินค้าเกษตรจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกที่ไม่ได้มาตรฐาน EUREPGAP ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา

หน่วยงานรับรอง (Certification Bodies : CBs) เป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากกลุ่มผู้ค้าปลีกในยุโรปให้เป็นผู้ออกใบรับรอง EUREPGAP ซึ่งปัจจุบันมีอยู่หลายแห่งทั่วโลก สำหรับผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรอง EUREPGAP ในประเทศไทย คือ บริษัทเอสจีเอส ประเทศไทย (SGS (Thailand) Ltd.) ซึ่งเป็นสำนักงานตัวแทนของบริษัท SGS จากประเทศเนเธอร์แลนด์ ปัจจุบันผู้ผลิตสินค้าเกษตรจากทั่วโลกที่ได้รับใบรับรอง EUREPGAP แล้วมีประมาณ ๓,๙๐๐ ราย ในจำนวนนี้เป็นผู้ผลิตไทย ๒ ราย

สาระสำคัญของมาตรฐาน EUREPGAP

สำหรับสินค้าประเภทผักผลไม้สด และไม้ดอก มีรายละเอียดสำคัญ เช่น

๑. การตรวจทวนสอบหรือสอบกลับ (Traceability) สินค้าที่ทำจากผลผลิตทางด้านการเกษตรทุกชนิดต้องสามารถทวนสอบได้ว่าสินค้าเหล่านั้นมาจากแหล่งเพาะปลูกใด

๒. การบันทึกข้อมูลและเก็บรักษาข้อมูล ผู้ผลิตต้องจัดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกของการเพาะปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว รวมทั้งการบันทึกในส่วนของ การดูแลจัดการ หลังเก็บเกี่ยว จนกระทั่งสินค้าดังกล่าวถูกส่งถึงมือผู้บริโภค เพื่อให้สามารถทวนสอบย้อนกลับได้ว่าสินค้าดังกล่าวมีหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) อย่างไร

๓. การจัดการระบบผลิตในแปลง ตั้งแต่การใช้ทรัพยากรที่มีและปัจจัยการผลิต ที่นำเข้ามาใช้ เช่น การคัดเลือก หรือจัดเตรียมพันธุ์ การจัดการดิน การเลือกใช้เทคนิคในการเพาะปลูกที่ลดการทำลายดินและอนุรักษ์บำรุงดิน การใช้ปุ๋ยและสารเคมี ต้องไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีต่อสิ่งแวดล้อมหรือต่อผลผลิต

๔. สวัสดิการ ผู้ผลิตและผู้ใช้แรงงานที่อยู่ในภาคการเกษตร ควรได้รับการฝึกอบรมวิธีการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง เพื่อความปลอดภัยต่อสุขภาพและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

ความตกลงภายใต้ WTO

ภายใต้กฎระเบียบการค้าขององค์การการค้าโลกว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) เป็นมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช ขององค์การการค้าโลก มีวัตถุประสงค์หลัก

เพื่อป้องกันไม่ให้ประเทศต่างๆ นำมาตรการ SPS ไปใช้ได้ตามใจชอบโดยไม่สมเหตุสมผล หรือใช้เป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ

ความตกลง SPS จะใช้บังคับกับมาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืชทุกประเภทที่อาจเกี่ยวข้องกับการค้า อาทิ กระบวนการ/ขั้นตอนการผลิต การตรวจสอบ การรับรอง กระบวนการรักษาต่างๆ หรือมาตรการสำหรับสินค้าขั้นสุดท้าย มาตรการบรรจุภัณฑ์ การปิดฉลากที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งรัฐบาลทุกประเทศมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการกำหนดระดับของการคุ้มครอง หรือใช้มาตรการ SPS ในระดับที่จำเป็น เพื่อสร้างความมั่นใจต่อความปลอดภัยด้านอาหาร ปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช โดยไม่ใช่สิทธิขั้นพื้นฐานในการสร้างข้อจำกัดทางการค้า หรือนำไปสู่การกีดกันการค้าระหว่างประเทศ และต้องไม่เลือกปฏิบัติระหว่างประเทศสมาชิก มาตรการ SPS นั้น ควรสอดคล้องกับมาตรฐาน กรอบแนวทาง และคำแนะนำต่างๆ ที่องค์การมาตรฐานระหว่างประเทศกำหนดขึ้น ได้แก่

(๑) Codex Alimentarius ซึ่งกำกับดูแลเรื่องความปลอดภัยของอาหารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสุขภาพของมนุษย์

(๒) International Plant Protection Convention (IPPC) กำกับดูแลเรื่องชีวิตและสุขภาพของพืช โดยมีหลักเกณฑ์สำคัญ ๔ ประการ คือ

- หลักมาตรฐานสากล (Priority of International Standards) โดยเป็นมาตรการสุขอนามัยตามหลักสากล เป็นข้อกำหนดที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นที่ยอมรับและมีข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุน

- หลักความเท่าเทียมกัน (Concept of Equivalence) สมาชิกแต่ละประเทศสามารถใช้มาตรการสุขอนามัยที่แตกต่างกันในการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับผู้บริโภคของตน ทั้งนี้ สมาชิกต้องยินยอมนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่น หากประเทศดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นว่ามาตรฐานสุขอนามัยที่ถือปฏิบัติอยู่นั้นให้ความปลอดภัย

- หลักการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) สมาชิกต้องมั่นใจต่อมาตรการสุขอนามัยที่นำมาใช้ ว่ามีวิธีการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจนและเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ พืช สัตว์

- หลักความโปร่งใส (Transparency) สมาชิกต้องใช้มาตรการสุขอนามัยอย่างโปร่งใส โดยนำมาตรฐานสากลมาใช้ ในกรณีที่นำมาตรการที่มีใช้สากลมาใช้ ประเทศผู้ออกมาตรการนั้นต้องส่งระเบียบกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติให้สมาชิกอื่นๆ ได้ทราบและแสดงข้อคิดเห็นล่วงหน้าก่อนมีผลบังคับใช้ ยกเว้นกรณีฉุกเฉิน เช่น ป้องกันการระบาดของเชื้อโรคหรือศัตรูพืช

นอกจากนี้ยังมีความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barrier to Trade : TBT) ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร ภายใต้ความตกลง TBT ที่กำกับดูแลเรื่องการออกกฎระเบียบด้านเทคนิคและมาตรฐานต่างๆ ของสินค้าทั้งเกษตรและอุตสาหกรรม รวมถึงข้อกำหนดในเรื่องการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย (marking) และการปิดฉลาก (labeling) ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ วัตถุดิบ กระบวนการหรือวิธีการผลิต และสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด

โดยองค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามมาตรฐานดังกล่าว เป็นลักษณะที่มีการปฏิบัติตามความสมัครใจ การประเมินความสอดคล้องกับข้อบังคับทางเทคนิคและมาตรฐาน ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศโดยไม่จำเป็น

โดยสรุป การกำหนดมาตรฐานสินค้า เช่น ปริมาณสารตกค้างที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำเกินไป ย่อมสร้างอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ หากประเทศผู้ส่งออกไม่สามารถทำได้ตามเกณฑ์ หรือประเทศผู้นำเข้ามีเจตนาแอบแฝงที่จะนำมาใช้เพื่อเป็นข้ออ้างในการกีดกันการนำเข้า อย่างไรก็ตาม การใช้มาตรการดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ และสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยต้องมีการประเมินค่าความเสี่ยงและกำหนดระดับที่เหมาะสมของการคุ้มครองสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

เอกสารประกอบการเรียบเรียง

๑. กลุ่มเครือข่าย GAP ภาคตะวันตก. ๒๕๕๗. ข้อเสนอรายงานโครงการเพื่อการพัฒนาโครงการ (การจัดการประชุมเพื่อระดมความคิด) เรื่อง ผ่าทางต้น....สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออก. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม. ๓๕ น.

๒. บริษัท อินโฟโมนิ่ง จำกัด. ๒๕๕๖. คู่มือ เสริมสร้างความรู้ผู้ประกอบการธุรกิจผักผลไม้ปลอดภัยจากสารพิษ. "การทบทวนกระบวนการของผู้ประกอบการผักผลไม้ปลอดภัยจากสารพิษ". หจก. ศูนย์นิตยกราฟฟิค เพรส. กรุงเทพฯ. ๒๘๘ น.

๓. สถาบันอาหาร. ๒๕๕๒. กฎระเบียบตามความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการทางสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) และการบังคับใช้กับอุตสาหกรรมอาหาร. บ. พิมพ์ดีด-การพิมพ์ จ. กรุงเทพฯ. ๘๑ น.

ขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร*

การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ และขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรไว้ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสินค้าที่จะกำหนดมาตรฐาน มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสินค้านี้

เป็นสินค้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับผิดชอบในการดูแลทั้งระบบคือ ทุเรียน ลำไย กัลยไม้ และยางพารา เป็นสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าการส่งออกสูง เป็นสินค้าที่มีปัญหาด้านคุณภาพ เป็นสินค้าที่มีผลกระทบต่อเกษตรกรจำนวนมาก เป็นสินค้าที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดมาตรฐานแล้ว แต่ประเทศไทยยังไม่นำมาใช้เป็นสินค้าที่ภาคเอกชน และผู้บริโภคต้องการให้มีการกำหนดมาตรฐานเป็นสินค้าที่คณะกรรมการฯ ต้องการให้มีการกำหนดมาตรฐาน

๒. องค์ประกอบคณะอนุกรรมการวิชาการมาตรฐาน เพื่อยกร่างมาตรฐาน คณะอนุกรรมการวิชาการมาตรฐาน ประกอบด้วยนักวิชาการ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านมาตรฐาน และการค้าหรือการอุตสาหกรรม ซึ่งอาจมาจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนผู้ผลิต แต่งตั้งจากผู้ผลิต หรือผู้แทนสถาบันของผู้ผลิตที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับมาตรฐานผู้ใช้ แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านมาตรฐาน และการค้าหรือการอุตสาหกรรม ซึ่งอาจมาจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่จะแต่งตั้งในแต่ละกลุ่มไม่จำเป็นจะต้องเท่ากัน ให้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและดุลยพินิจของคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร

๓. การจัดทำร่างมาตรฐาน

(๑) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานและกฎระเบียบทั้งในและต่างประเทศเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำมาตรฐานสินค้าให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

(๒) ศึกษาผลกระทบ ผลดี ผลเสีย และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

(๓) รับเอามาตรฐานระหว่างประเทศมาประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย

(๔) ในกรณีที่จัดทำมาตรฐาน โดยไม่มีมาตรฐานระหว่างประเทศตามข้อ (๑) หรือในกรณีที่ไม่มีรับเอามาตรฐานระหว่างประเทศตามข้อ (๓) มาใช้ ให้ระบุความจำเป็นที่จะต้องจัดทำมาตรฐานนั้น หรือเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องจัดทำมาตรฐาน นั้นแตกต่างจากมาตรฐานระหว่างประเทศ

(๕) จัดทำคู่มือแนวทางการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

* ที่มา: สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (http://www.acfs.go.th/standard/standard_step.php).

๔. การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐาน

คณะอนุกรรมการวิชาการตามข้อ ๒ ได้จัดทำร่างมาตรฐานเสร็จแล้ว สำนักมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ จัดให้มีการสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐานขึ้นในจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตต่าง ๆ พ่อค้า ผู้ประกอบการโรงงาน เข้าร่วมพิจารณาให้ข้อคิดเห็นปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการ

เมื่อร่างมาตรฐานผ่านการสัมมนารับฟังความคิดเห็นแล้วอาจถูกนำกลับไปพิจารณาแก้ไขในคณะอนุกรรมการอีก ถ้ามีการแก้ไขในสาระสำคัญจากการประชุมสัมมนาเมื่อคณะอนุกรรมการวิชาการฯ ได้ให้ความเห็นชอบเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว สำนักมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร จะนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร เพื่อให้ความเห็นชอบ และนำเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๖. การประกาศเป็นมาตรฐานสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ร่างมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ จะนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อลงนามในประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นมาตรฐานสินค้าเกษตร และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป

ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑)

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๒๓๒๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

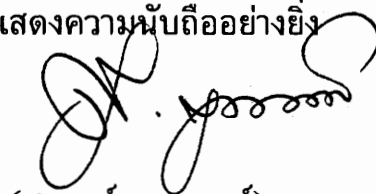
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
ปฏิทินเก่าที่	
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ	
เลขรับ.....	317
วันที่.....	28 พ.ย. 2550
เวลา.....	11.30 น.

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... 317 / 2550
วันที่..... 28 / 26 / 50
เวลา..... 11.50 น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๕๘

(J057/C/8) www.cabinet.thaigov.go.th

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่..... 1425 / 2550
วันที่..... 28 / 26 / 50 เวลา 11.46 น.
ตั้ง..... พ.ย. ดำเนินการ

(๒)

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๘๕๔/๒๕๕๐

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่
ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศยังไม่มีมาตรฐาน
ใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตรด้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความเชื่อถือ
และส่งผลกระทบต่อ การประกอบกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้
อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรมีกฎเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐาน
และการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้า
เกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๓)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“มาตรฐาน” หมายความว่า มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี
“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
“มาตรฐานบังคับ” หมายความว่า มาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

“มาตรฐานทั่วไป” หมายความว่า มาตรฐานที่มีประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

“ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

“ผู้ผลิต” หมายความว่า

(๑) ผู้ซึ่งทำการกลั่นกรอง การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้เพื่อการค้า

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเกษตร คลังสินค้าเกษตร สะพานปลา ห้องเย็น โรงฆ่าสัตว์ หรือกิจการต่อเนื่องอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ผู้ซึ่งนำสินค้าเกษตรมาบรรจุหีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

(๒) มาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมการข้าว อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน
ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก
ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ
ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
กับสาขาวิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและดำเนินการ
มาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร
- (๒) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐาน
ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตาม
พระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘
- (๕) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๕๗
- (๖) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็น
ไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) พิจารณาข้อมูลทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี หรือข้อมูลอื่นที่
เกี่ยวกับมาตรฐาน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการบริหาร ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่
พรรคการเมือง

(๖)

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่ง
เกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้น
อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมีได้แต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้
มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม
ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่
ประธานในที่ประชุมแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่
ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ
รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ
คณะกรรมการวิชาการ และคณะอนุกรรมการ

หมวด ๒
การกำหนดมาตรฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรใด
ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้นให้
คณะกรรมการพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการวิชาการเสนอร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรตามวรรคหนึ่งให้
คณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับรายละเอียดของร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้น
และเห็นสมควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปตามที่คณะกรรมการวิชาการเสนอ
ก็ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้า
เกษตรนั้นเป็นมาตรฐานบังคับหรือออกประกาศกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้านั้นเป็นมาตรฐาน
ทั่วไป แล้วแต่กรณี

ในการเสนอมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการวิชาการอาจนำมาตรฐาน
ระหว่างประเทศสำหรับสินค้านั้นมาใช้ก็ได้ตามความเหมาะสม

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคสองจะกำหนดให้สินค้านั้นโดยอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับ
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๖ ในการกำหนดมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตร
จะกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

(๑) วิธีการ กรรมวิธี หรือกระบวนการจัดการการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตร
ที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี จุลินทรีย์ ชีวภาพ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัยหรือ
สุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลาก

(๓) กระบวนการตรวจสอบ ประเมิน ทดสอบ ทดลอง วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับ

(๑) หรือ (๒)

(๔) ข้อกำหนดรายการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับสินค้านั้นตามที่รัฐมนตรีประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการวิชาการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ จะให้มี
คณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ คณะกรรมการวิชาการในแต่ละคณะให้มีจำนวน
ไม่เกินสิบห้าคน

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรหรือเสนอแนะคณะกรรมการในการแก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร รวมทั้งปฏิบัติงานทางวิชาการอื่นที่เกี่ยวกับมาตรฐานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

กรรมการวิชาการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มของสินค้าเกษตรที่ได้รับแต่งตั้ง

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการวิชาการ รวมทั้งการประชุมและการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการวิชาการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ก่อนออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานนำผลการแสดงความคิดเห็นนั้นเสนอคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงต่อไป

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดวันใช้บังคับไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ คณะกรรมการอาจเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ก็ได้

หมวด ๓

ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสองจะกำหนดขนาดหรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิตให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๒๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น

มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๕)

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้านั้นที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบกิจการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิกประกอบกิจการแล้วให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

หมวด ๔

การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้น ต้องขอรับการตรวจสอบและได้ ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับการตรวจสอบทราบเป็นหนังสือ ในกรณีที่สินค้าเกษตรที่ตรวจสอบเป็นไปตามมาตรฐานบังคับ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานออกใบรับรองสำหรับสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับไม่ต้องได้รับใบรับรองตามมาตรา ๒๗ หากปรากฏว่าสินค้านั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากประเทศนั้นมีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน

การแสดงผลฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานกับสินค้านำเข้าตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศที่มีมาตรฐานแตกต่างจากมาตรฐานบังคับ หากผู้นำเข้าประสงค์จะขอรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานบังคับจากผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันก็ให้กระทำได้ แต่ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของประเทศนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรใดแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจะขอรับการตรวจสอบและขอใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก็ได้

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรตาม
มาตรฐานทั่วไปโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่สินค้าเกษตรได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานแล้ว
ต่อมาปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้
ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตาม
มาตรฐานนั้นภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด หากไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงได้หรือหากปล่อยให้
เนิ่นช้าไปอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้
ทำลายหรือให้ส่งสินค้าเกษตรนั้นกลับคืนภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด โดยให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก
หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทำลายหรือการส่งกลับคืน ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น
การสั่งให้ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงและการสั่งให้ทำลายหรือส่งสินค้าเกษตร
กลับคืนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

การประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็น
ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบริษัทโดยมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้น

มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนบริษัทซึ่งเป็น
ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่เคยเป็นผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทน
บริษัทที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๔)

LIRT

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุชื่อไว้ใน
ใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและ
เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ
ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ใน
ใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานซึ่งจะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งเป็น
หนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิกประกอบ
กิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้อง

(๑) ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้มาหรือล่วงรู้มาจากการปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐาน
โดยประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการค้าของผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน เว้นแต่เป็นการ
เปิดเผยตามหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(๒) ไม่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์กับผู้ขอให้ตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) ในกรณีที่ตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรอง
มาตรฐาน ต้องแจ้งให้ผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานทราบ และดำเนินการแก้ไขความบกพร่อง
หรือผิดพลาดนั้นทันที

(๔) ต้องแจ้งให้สำนักงานทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ตรวจพบความบกพร่องหรือ
ผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตาม (๓)

หมวด ๖
การควบคุม

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานต่อสำนักงานทุกรอบสามเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงาน ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานเก็บรักษาผลการตรวจสอบและ รับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ การเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามวรรค หนึ่งจะเก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้า เกษตรในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบ มาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน ตลอดจน เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรอง มาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจสอบว่าสินค้าเกษตรเป็นไปตาม มาตรฐานหรือไม่ หรือมีมาตรฐานถูกต้องตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐานหรือใบรับรองมาตรฐาน หรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๔) สุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสั่งให้ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่างของสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานในปริมาณที่ สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบ

(๕) สั่งให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ที่ เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือแก้ไขความบกพร่องหรือผิดพลาด ที่ตรวจพบ

(๖) ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตร เอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสิ่งใดที่มีการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ใช้ผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานที่บกพร่องหรือผิดพลาดตามมาตรา ๔๐ (๓) หรือที่ผลการตรวจสอบและรับรองไม่เป็นไปตามมาตรฐานตาม (๕)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีตาม (๒) หรือ (๓) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นแต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้ เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๔๔ สินค้าเกษตรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป แต่ได้ใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปหรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตรนั้นก็ได้ หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตรได้ ก็อาจสั่งให้ทำลายสินค้าเกษตรนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับโดยที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรนั้น คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำลายหรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไปก็ได้ หรือสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณีขอรับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุง การทำลาย การส่งกลับคืน หรือการรอไว้ซึ่งสินค้าเกษตรเพื่อขอรับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตร

มาตรา ๔๕ บรรดาสิ่งทีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเมื่อศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดหรือวันที่ได้รับ

แจ้งว่าไม่มีการฟ้องคดี แล้วแต่กรณี ให้สินค้าเกษตรหรือสิ่งที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่สินค้าเกษตรหรือสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหายหรือถ้าหากเก็บไว้จะเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเกินค่าของสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้น สำนักงานจะจัดการขายทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้นเสียก่อนคดีจะถึงที่สุดหรือก่อนที่จะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ถือไว้แทนสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้น

มาตรา ๔๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร กรรมการวิชาการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า สินค้าเกษตรใดที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจ

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์หรือวิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้นโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น และถ้าสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออก หรือนำเข้า ก็ให้ระบุชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออก หรือนำเข้านั้นด้วย แล้วแต่กรณี

(ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด แต่ปรากฏผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และสถานที่จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น

(๒) เรียกเก็บสินค้าเกษตรหรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้น จัดเก็บสินค้าเกษตรภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด และให้สำนักงานมีอำนาจทำลายสินค้าเกษตรดังกล่าวหรือดำเนินการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้า
เกษตร แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกาศ การเรียกเก็บ การทำลาย หรือการ
ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการ
ตรวจสอบมาตรฐานผ้าฝ้ายหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะประกอบกิจการตามใบอนุญาตในระหว่างที่
ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไม่ได้

มาตรา ๕๑ สำนักงานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๒๑ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๓๔

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดอีกภายในห้าปี

(๓) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจ
หรือต่อประโยชน์สาธารณะ

(๔) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้ากระทำความผิดตามมาตรา ๖๐
มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔
หรือมาตรา ๗๕ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๗๐
มาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๗๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๗๔

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะขอรับใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้น
สองปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๒ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ และการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ตามมาตรา ๕๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ให้สำนักงานประกาศรายชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ
ตรวจสอบมาตรฐานที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ให้ผู้บริโภคร
หรือประชาชนทราบเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓
เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

มาตรา ๕๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร มี ๒ แบบ
ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรอง
ตามมาตรฐานบังคับ

(๒) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรอง
ตามมาตรฐานทั่วไป

ลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมายให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับต้องแสดง
เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ (๑) ก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบไปจาก
เจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เว้นแต่เป็น
ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การอุทธรณ์

มาตรา ๕๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ประกอบการ
ตรวจสอบมาตรฐานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ
การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งของสำนักงาน

ให้สำนักงานเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สำนักงาน
ได้รับอุทธรณ์

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์
จากสำนักงาน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของสำนักงาน
เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยคณะกรรมการ

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือ
มาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน
ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๓ (๕)
หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ดำเนินการจัดเก็บสินค้าเกษตรตามคำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๔๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรตามมาตรา ๕๔ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อให้มีการออกผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อกระทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ ผู้ใดทำใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในใบรับรองหรือรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นใบรับรองหรือรายงานที่แท้จริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรผู้ใดใช้ใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใด ๆ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดอายัด หรือรักษาสິงนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานบังคับหรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้านั้นมิได้ผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด และต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน ประกอบด้วยข้าราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน พนักงานอัยการหนึ่งคน และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอีกหนึ่งคน

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ บรรดามาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบรับรองเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ แจกเป็นหนังสือต่อสำนักงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเพื่อขอรับใบอนุญาตจากสำนักงาน เมื่อได้แจ้งแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าสำนักงานจะมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือใบรับรองนั้นสิ้นอายุ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานและการควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น

(๒๑)

มาตรา ๘๐ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองของสำนักงานอันเป็น
เครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ากับสินค้าเกษตรอยู่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นใช้เครื่องหมายรับรองนั้นกับสินค้าเกษตรได้ต่อไป โดยให้
ถือว่าเครื่องหมายรับรองนั้นเป็นเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้นำ
บทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้
มาใช้บังคับกับผู้นั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๓. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ครั้งละ			
กึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของกิจการหรือสาขาของการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานก็ได้

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ.**

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากในปัจจุบันการควบคุมคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานในขั้นตอนการผลิตตั้งแต่พื้นที่เพาะเลี้ยงหรือเพาะปลูก รวมทั้งขั้นตอนต่อเนื่อง เช่น การขนส่ง หรือการเก็บรักษา ในคลังสินค้าหรือห้องเย็นนั้น อยู่ภายใต้ความสมัครใจของผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งได้ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามจำนวนหนึ่งเท่านั้น โดยยังไม่มีกฎหมายควบคุมเพื่อบังคับให้ได้มาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด เนื่องจากผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศขาดความเชื่อถือ และยังส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรอันเป็นปัญหาที่สำคัญในปัจจุบัน รวมทั้งไม่อาจกีดกันสินค้าเกษตรที่ไม่ได้ มาตรฐานซึ่งมีผู้นำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมากอันส่งผลให้สินค้าเกษตรที่ผลิตภายในประเทศ ไม่สามารถแข่งขันได้และยังไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภคอีกด้วย เพราะหากจะควบคุมการนำเข้าสินค้า เกษตรก็จำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าเกษตรที่ผลิตภายในประเทศให้ได้ตามหลักการปฏิบัติเยี่ยง คนชาติ (national treatment) ของความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยองค์การการค้าโลก ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อกำหนดกลไกการควบคุมผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานตามหลักสากลโดยสินค้าเกษตรจะต้องได้รับ การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ได้รับใบอนุญาตหรือ เป็นที่ยอมรับ และหากสินค้าเกษตรใดได้มาตรฐานตามที่บังคับแล้วก็ต้องแสดงเครื่องหมาย มาตรฐานกับสินค้านั้นเพื่อให้ผู้บริโภคทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับมาตรฐาน สินค้าเกษตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากผู้บริโภค ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้สามารถควบคุมการนำเข้าสินค้าเกษตรได้ รวมทั้ง สินค้าเกษตรภายในประเทศก็สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกอันเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยรวม

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วยบทบัญญัติรวม ๙ หมวด จำนวน ๘๐ มาตรา

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็ตาม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่จะควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่เป็นเอกชนเท่านั้นซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามหน่วยงานของรัฐดังกล่าวสามารถตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ซึ่งเป็นไปตามข้อเท็จจริงในปัจจุบันอันเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ เช่น กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ หรือกรมประมง เป็นต้น นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ใช้บังคับแก่มาตรฐานสินค้าผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใด เช่น มาตรฐานสินค้าขาออก มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐานระบบงาน หรือมาตรฐานฝีมือแรงงาน เป็นต้น ที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมายอันก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและเป็นไปตามความตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอุตสาหกรรม) เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานอีกด้วย

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกลไกการควบคุมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานไว้ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

๒.๓.๑ การกำหนดมาตรฐาน (หมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๗)

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้จัดตั้งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้นเพื่อกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมการดำเนินงานด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรและมีหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเหมาะสมเพื่อให้คณะกรรมการวิชาการเป็นผู้จัดทำและเสนอร่างมาตรฐานสินค้าเกษตรต่อคณะกรรมการฯ เนื่องจากการจัดทำร่างมาตรฐานสินค้าเกษตรนั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร และเมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยก็จะนำเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับหรือออกประกาศกำหนดให้เป็นมาตรฐานทั่วไป ในกรณีที่ออกกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้านั้นจะถูกบังคับให้ต้องขอรับใบอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และต้องนำสินค้านั้นขอรับการตรวจสอบและต้องได้ใบรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน รวมทั้งต้องแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับกับสินค้านั้นด้วย เนื่องจากมาตรฐานบังคับจะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือสุขอนามัยของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ผลิตในกิจการขนาดใหญ่หรือลักษณะใดที่สมควรได้รับการส่งเสริม โดยยังไม่พร้อมหรือไม่เหมาะสมที่จะอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับ เช่น กิจการสวนสัตว์ หรือผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อย เป็นต้น รัฐมนตรีก็มีอำนาจออกกฎกระทรวงยกเว้นให้แก่ผู้ผลิตนั้นได้

อย่างไรก็ตาม ในกรณีการนำเข้าสินค้าเกษตร หากประเทศไทยมีความตกลงหรือความร่วมมือกับต่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันตามหลักการค้าต่างตอบแทนแล้ว ผู้นำเข้าก็สามารถนำหลักฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศนั้นมาแสดงเพื่อนำเข้าสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับได้

สำหรับมาตรฐานทั่วไปนั้น เป็นมาตรฐานที่ไม่ได้บังคับให้สินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้มาตรฐานทั่วไปต้องเป็นไปตามมาตรฐานนั้น แต่เป็นมาตรการส่งเสริมเพื่อให้สินค้าเกษตรที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสมัครใจที่จะปฏิบัติตามเพื่อมีสิทธิแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปและเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความนิยมและเชื่อถือในสินค้าเกษตรนั้น

๒.๓.๒ การควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานและมาตรการควบคุมอื่น ๆ (หมวด ๕ และหมวด ๖)

ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะในภาคเอกชนต้องได้รับใบอนุญาตจาก มกอช. โดยต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด นอกจากนี้ จะต้องมีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างครบถ้วนถูกต้องตามหลักสากล เพื่อให้เกิดความเชื่อถือว่าสินค้าเกษตรที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานดังกล่าวมีมาตรฐานถูกต้องตามที่กำหนด ไม่ว่าจะเป็มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปก็ตาม นอกจากนี้ ได้กำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เช่น ห้ามเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าที่ได้มาจากการตรวจสอบมาตรฐานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้าได้ หรือต้องไม่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์กับลูกค้า (conflict of interest) หรือกรณีที่ต้องตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดต้องแจ้งให้ทราบและรีบดำเนินการแก้ไข รวมทั้งต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานต่อ มกอช. ทุกรอบสามเดือนและต้องเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับสินค้าเกษตรที่ได้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานไปแล้ว

สำหรับการควบคุมในกรณีอื่น ๆ นั้น ได้แก่ การให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้อำนาจ มกอช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ ประกาศผลการตรวจสอบได้ หากปรากฏว่าสินค้าเกษตรที่ตรวจสอบนั้นไม่ปลอดภัย รวมทั้งให้มีอำนาจสั่งเก็บสินค้าเกษตรนั้นได้ด้วย นอกจากนี้ ได้ให้อำนาจแก่ มกอช. ในการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ซึ่งสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับหรือใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๓.๓ กรรอุทธรณ์ (หมวด ๘)

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งทางปกครองของ มกอช. เช่น คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตร คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตแก่ผู้ซึ่งประกอบกิจการตรวจสอบมาตรฐาน คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว หรือคำสั่งให้เก็บสินค้าเกษตรที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นต่อคณะกรรมการฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการฯ ได้เป็นผู้พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองของ มกอช. เพื่อให้คำสั่งนั้นได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งอาจได้ข้อยุติในชั้นของฝ่ายบริหารก่อนที่ผู้อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไปก็ได้ อันเป็นการลดจำนวนคดีที่จะขึ้นสู่ศาลได้ประการหนึ่ง

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ศึกษาค้นคว้ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าหรือผลิตภัณฑ์หลายฉบับเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาหรือเป็นแนวทางในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๓.๑ กฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหารเป็นจำนวนมาก แบ่งตามลักษณะของกฎหมายได้เป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) กฎหมายที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหารโดยตรง เช่น The Federal Food, Drug and Cosmetic Act, Meat Inspection Act, Poultry Product Inspection Act, The Egg Products Inspection Act, Food Quality Production Act หรือ Public Health Service Act

(๒) กฎหมายที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ เช่น The Administrative Procedure Act (APA), The Federal Advisory Committee Act (FACA) หรือ The Freedom of Information Act

ในส่วนของกฎหมายตาม (๑) จะมีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันคือ ห้ามผลิตนำเข้า หรือจำหน่ายแจกสินค้าอาหารที่อยู่ภายใต้กฎหมายนั้นๆ หากมีลักษณะที่ไม่บริสุทธิ์ ถูกปลอมปน หรือมีลักษณะให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ

ส่วนกฎหมายตาม (๒) โดยเฉพาะ APA จะเป็นกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนของการออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ เช่น การอนุญาต การออกคำสั่งให้แก้ไข หรือเพิกถอนการอนุญาต ส่วน FACA จะจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติระหว่างเจ้าหน้าที่ให้เกิดความสมดุลและควบคุมไม่ให้มีการขัดแย้งทางผลประโยชน์ (conflict of interest) ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ หรือระหว่างผู้ตรวจสอบมาตรฐานกับผู้ขอให้ตรวจสอบ เป็นต้น

การบังคับใช้กฎหมายในสหรัฐอเมริกาจะแบ่งออกเป็นกฎหมายกลางหรือกฎหมายสหรัฐ (Federal Law) กับกฎหมายมลรัฐ (State Law) ดังนั้น สินค้าเกษตรหรืออาหารที่ผ่านศุลกากรของสหรัฐฯ จึงไม่ได้หมายความว่า จะวางจำหน่ายได้ทุกมลรัฐ เพราะหากมลรัฐใด

ออกกฎหมายของตนกำหนดรายละเอียดการควบคุมมากกว่ากฎหมายของสหรัฐฯ และไม่มีผู้ใดโต้แย้งว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญของสหรัฐฯ แล้ว สินค้านั้นอาจจะวางขายในมลรัฐนั้นไม่ได้ก็ได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกฎหมายของมลรัฐมีเป็นจำนวนมาก จึงขอล่าวสรุปโดยสังเขปเฉพาะกฎหมายในระดับสหรัฐ ดังนี้

องค์กรที่ดูแลสินค้าเกษตรและอาหารมี ๒ องค์กรที่สำคัญได้แก่

ก. คณะกรรมการอาหารและยาของสหรัฐฯ (United State Food and Drug Administrative : FDA) ซึ่งใช้อำนาจตามกฎหมาย The Federal Food, Drug and Cosmetic Act โดยทำหน้าที่ดูแลตั้งแต่การผลิต การขนส่ง การเก็บ และการซื้อขายอาหาร มีเจ้าหน้าที่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนเศษ (เป็นเจ้าหน้าที่สอบสวนประมาณ ๑,๐๐๐ คน) FDA เป็นหน่วยงานที่คุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารโดยตรงจึงมีอำนาจกำหนดมาตรฐาน ตรวจสอบ และสอบสวนผู้กระทำผิดได้ด้วย หาก FDA ตรวจพบว่าโรงงานใดกระทำผิดต่อกฎหมายแล้ว ถ้าโรงงานนั้นไม่แก้ไขภายในเวลาที่กำหนด FDA สามารถเรียกเก็บสินค้าจากตลาดได้ และดำเนินคดีกับโรงงานเพื่อให้ศาลสั่งปิดโรงงาน ยึดและทำลายสินค้า และอาจลงโทษจำคุกผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายได้ด้วย FDA อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งอาหารที่ดูแลเป็นอาหารทุกชนิด ยกเว้นเนื้อสัตว์ เนื้อสัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีก รวมทั้งไข่ ซึ่งอาหารที่อยู่ในข่ายยกเว้นนี้จะอยู่ในความดูแลของอีกองค์กรหนึ่งคือ

ข. กระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ (United State Department of Agriculture : USDA) ซึ่งมีกฎหมายที่สำคัญคือ Agricultural Marketing Act ที่ให้อำนาจแก่ USDA ในการกำหนดระบบเกรด (Grading) ระบบตรวจสอบ และระบบให้ใบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตร ในส่วนของระบบเกรดนั้นไม่มีลักษณะบังคับแต่เป็นความสมัครใจของผู้ประกอบการที่ขอรับการแบ่งเกรดของสินค้าของตนว่าอยู่ในเกรดใด ซึ่งการแบ่งเกรดก็จะแตกต่างกันตามลักษณะของสินค้า การทำงานของ USDA ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะเกษตรกรผู้ผลิต เช่น ให้บริการในการบริหารจัดการฟาร์มอย่างมีคุณภาพ การให้กู้ยืมฉุกเฉิน โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติ หรือการส่งเสริมการแข่งขันด้านการส่งออก เป็นต้น อย่างไรก็ตาม USDA ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก และไข่ เพื่อตรวจสอบความปลอดภัยให้ความมั่นใจแก่ผู้บริโภค และกำหนดมาตรฐานของสารปนเปื้อนหรือส่วนประกอบต่างๆ ในการบรรจุผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก หรือไข่ทั้งภายในประเทศและที่นำเข้าให้มีมาตรฐานเดียวกับของสหรัฐฯ นอกจากนี้ USDA มีอำนาจเรียกเก็บสินค้าเกษตรที่ไม่ได้มาตรฐานด้วย

๓.๒ กฎหมายภายในประเทศ ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรจำนวนมาก จึงขอล่าวถึงเฉพาะกฎหมายที่สำคัญ ๆ ดังนี้

๓.๒.๑ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญในการควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชน หรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ โดยได้กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นเป็นผู้พิจารณากำหนด แก้ว ไข่ และยกเลิกมาตรฐานตามที่คณะกรรมการวิชาการเสนอ เพื่อเสนอ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศให้เป็นมาตรฐานและตราเป็นพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ประกาศไว้ นั้น รวมทั้งเป็นผู้อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานอีกด้วย

๓.๒.๒ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญในการควบคุมสินค้าที่จะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นสำคัญ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีหน้าที่ที่สำคัญในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานสินค้า และการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในส่วนของการควบคุมสินค้าขาออกนั้น ได้กำหนดให้ผู้ทำการค้าต้องจดทะเบียนกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา และเมื่อจะนำสินค้าส่งออกต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเท่านั้น

๓.๒.๓ กฎหมายว่าด้วยอาหาร

กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญในการควบคุมคุณภาพอาหารที่ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือส่งออก โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการอาหารเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้อนุญาต ซึ่งได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการอาหาร และยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย เกี่ยวกับการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาต การเพิกถอนทะเบียนตำรับอาหาร รวมทั้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้อนุญาต สำหรับการควบคุมคุณภาพอาหารนั้น กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้การตั้งโรงงานผลิตอาหารต้องได้รับใบอนุญาต รวมทั้งผู้นำเข้าหรือส่งออกอาหารก็ต้องขอรับใบอนุญาตด้วย และกำหนดให้อาหารใดเป็นอาหารควบคุมเฉพาะได้ ซึ่งเมื่อเป็นอาหารควบคุมเฉพาะแล้ว ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือส่งออกจะต้องผลิตหรือนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาหารนั้นตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีฯ ประกาศกำหนด และต้องขึ้นทะเบียนตำรับอาหารอีกด้วย นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดข้อห้ามสำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือส่งออก เช่น ห้ามผลิตอาหารไม่บริสุทธิ์หรือปลอม หรือห้ามโฆษณาคุณภาพของอาหารอันเป็นเท็จ เป็นต้น และกำหนดมาตรการควบคุมการโฆษณาอาหารที่ต้องได้รับการตรวจพิจารณาจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะโฆษณาได้

